

Zieleslaap?

Vraag:

Sommigen leren dat de ziel van de gelovigen na zijn sterven of 'ontslapen' in een slaaptoestand komt. Is dat Bijbels?

Antwoord:

Dat is een volstrekt onbijbelse dwaling en tast de Christelijke hoop en toekomstverwachting aan. Graag geven we een artikel weer dat jaren geleden werd geschreven, maar nog steeds opbouwend onderwijs voor ons doorgeeft:

De zielen of geesten van de volmaakte rechtvaardigen bevinden zich niet in een slapende toestand. Ook zijn zij niet bewusteloos. Nee, zij genieten *ongestoord* de gemeenschap van God en die van hun Heer en Heiland. Zij 'wonen zolang in het lichaam en niet bij de Heer, maar hebben goede moed en willen liever ons verblijf in het lichaam verlaten en bij de Heer wonen' (2 Kor. 5:6,8). 'Ontbonden te worden en met Christus te zijn, is *verreweg het beste*' (Fil. 1:23).

In Openbaring 2:7 wordt de overwinnaar de heerlijke prijs voorgehouden eenmaal '*te eten van den boom van het leven, die in het Paradijs van God is*'. Deze woorden maken ons duidelijk, dat men in het paradijs genieten zal. Als men daar in slapende of bewusteloze toestand is, zou je het niet als 'zeer verre het beste' omschrijven om ontbonden te zijn, want wij genieten ook nu al door het geloof zoveel van de Heer, maar nu nog niet ongestoord. Maar als wij op aarde al mogen '*smaken dat de Heer goedertieren is*', zouden we dit dan verliezen als wij ontslapen? Nee! Dan zou het voor de gelovige alsnog een verlies zijn te sterven. Maar Paulus zegt: 'Het sterven is voor mij **winst**'.

Al huilen we ook bij het sterven van geliefden, ons hart kan zich verblijden. Want let op: het sterven is voor de Christen geen sterven meer! Tenminste niet in de gewone zin van het woord. Geen dood als straf op de zonde. De Heer Jezus onderging de dood in onze plaats. Hij heeft, door Gods genade, voor ons allen de dood gesmaakt, opdat Hij ons verlossen zou die uit angst voor de dood ons hele leven door aan de slavernij onderworpen waren. Daarom kan de Christen door het geloof triomfantelijk uitroepen: 'Dood, waar is uw prikkel?'

De Bijbel spreekt over het geluk van de Christen bij zijn sterven op deze aarde even duidelijk, als ze spreekt over de komst van de Heer Jezus om al Zijn heiligen op te nemen.

'Alles is het uwe', schrijft Paulus in 1 Korinthe 3:22-23, en dan wordt ook de dood genoemd. De dood treedt naar voren als een dienaar van iedereen die in Christus ontslaapt, want door de dood gaat onze ziel over in het paradijs. De gelovige wordt bestraald met het heerlijke licht van de Heilige Geest en kan nu al zingen:

U gaf voor mij Uw dierbaar leven,
O liefde, onnaspeurlijk groot!
Geen oordeel kan mij meer doen beven,
Gewin werd zelfs voor mij de dood!